

slog, at kirkeskattebidraget til Fællesfonden skulle stige med 9 pct., tror jeg det var, for at få regnskaber og budgetter i orden og også få lidt tryghed med hensyn til kassebeholdningen? Kan ministeren for det første bekræfte det? Ministeren har i øvrigt oplyst det på samrådet i december, så det går jeg ud fra at hun kan bekræfte.

Men når man så fjerner den skatteforhøjelse og oven i købet er bundet af et skattestop, hvordan mener ministeren så, at man kan rette op på økonomien ved at forlænge en leasingaftale, hvis man ikke har nogen muligheder for at få indtægter til at betale det tilbage? Hvad er det for en forestilling, der har været i ministeriet og i ministerens hoved om, at man kan rette en økonomi op, når man ingen muligheder har for at få nye indtægter?

Pia Gjellerup (S):

Nu holder ministeren i sin besvarelse til mig fast i, at hun har oplyst, hvad hun vidste, til Folketinget, og så vil jeg høre, om ministeren vidste, at hendes forgængere havde misinformeret Folketinget. Ministeren har jo optrådt i den seneste uge med, at det er ministerens forgængere, der har skylden for det, vi står og diskuterer i dag. Hvor ved ministeren det fra?

Jeg synes, det er underligt, og jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter, at der står i Rigsrevisionens undersøgelses punkt 109 – og jeg går ud fra, at ministeren har læst den meget intenst: Det er Rigsrevisionens sammenfattende vurdering, at kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg i perioden 1998-2001 var dækkende. Det er altså ministerens forgængere, som ministeren har beskyldt for mange ting i de første dage af denne sag.

Så vover ministeren sig faktisk ind på at kommentere, hvad kommissoriet skal indeholde. Det afviste hun før og henviste til, at vi kunne få det oversendt, når det var færdigt, og jeg vil gerne have svar på, om ministeren overvejer at drage andre end medarbejderne ind i undersøgelsen. Er det også ministerens forhold, der skal undersøges?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Margrete Auken redegør for pengeforbruget i Fællesfonden: Der skal bruges så og så mange penge, er der penge nok, og er det nødvendigt at indkræve højere skatter, for at de kan slå til?

Kl. 14.25

Jeg overtog et budget, da jeg blev minister i november 2001. Det budget var lagt af min forgænger, men det kunne ikke hænge sammen, fordi der var nogle af udgifterne, der var blevet større, og en af udgifterne, der var blevet større, var forsikringen. På grund af den 11. september steg forsikringspræmien fra 15 mio. kr. til 30 mio. kr. i 2002.

Den anden konto i Fællesfonden er it-udgifterne. Dem har vi lige været inde på i forbindelse med det spørgsmål, jeg besvarede før, og dem kommer vi ind på i det spørgsmål, som fru Margrete Auken har stillet vedrørende de 15 mio. kr. af forbruget i 2001, som skal betales i 2002. Der var altså sket et merforbrug på it, som man ikke havde styret tilstrækkeligt.

Det er forklaringen på den økonomi i Fællesfonden, som jeg overtog, og det er baggrunden for, at jeg satte Rigsrevisionen til at foretage en undersøgelse af administrationen af Fællesfonden, da jeg opdagede det. Det er også mit svar til fru Pia Gjellerup.

Fru Pia Gjellerup kan ikke løbe fra, at der ikke var sammenhæng i Fællesfondens økonomi, da jeg overtog den. Fra 1997 har man simpelt hen år for år brugt kassebeholdningen til drift, samtidig med at man har optaget et lån på 55 mio. kr. til drift, og samtidig med at man havde ladet landskirkeskatten stige. Alligevel havde man ikke kunnet få pengene til at slå til.

Det var den kasse, jeg overtog, og det var baggrunden for, at jeg satte Rigsrevisionen til at foretage en undersøgelse af administrationen af Fællesfonden.

Karen J. Klint (S):

Nu bringer ministeren selv noget om kassen på banen, og så vil jeg da gerne efter min hukommelsen om den 18. juni sidste år spørge, om ministeren kan huske, at på det åbne samråd pointerede ministeren faktisk meget kraftigt, at det at gå efter en kassebeholdning sådan set ikke var et mål i sig selv, og at man i hvert fald ikke skulle bryde regeringens skattestop for at få en kassebeholdning, selv om vi også har bilag, der siger, at Rigsrevisionen faktisk anbefaler, at der er en kassebeholdning.

Men tilbage til det med, at vi blev underforsynet med oplysninger om det. Hvorfor blev vi ikke orienteret? Det kan godt ske, at ministeren ikke vidste, at man ville iværksætte spekulationer om at forlænge leasingaftalerne, men hvorfor blev vi ikke orienteret lidt mere spontant, da man traf beslutningerne?